

Tytuł: Akt z gipsowym modelem

Dział wystawy: Autoportret

Autor: Domicelė Tarabildienė [Domicėle Tarabildiėnė]

Czas powstania: 1931 rok

Technika: odbitka żelatynowo-srebrowa

Własność: Narodowe Muzeum Sztuki Mikalojusa Konstantinasa Čiurlionisa [Mikalojusa Konstantinasa Czurlionisa], Kowno

Wymiary: 30 centymetrów szerokości, czterdzieści centymetrów wysokości

Czarno-biała fotografia. Autoportret artystki - Domicelė Tarabildienė. Wnętrze studia. Naga artystka stoi na wprost nas w ujęciu do kolan. Przed nią znajduje się gipsowa figura nagiego mężczyzny w stylu antycznym. Ustawiono ją przodem do nas. Jego głowa jest między piersiami artystki. Jego stopy - na wysokości jej kolan. Figura przesłania brzuch, łono i częściowo uda modelki. Za nią, w głębi – ciemna ściana studia oraz białe drzwi.

Artystka ma dziewiętnaście lat. Ciemne proste włosy długie do ramion są rozdzielone pośrodku przedziałkiem. Duże wyraziste oczy spoglądają wprost na nas. Spojrzenie jest magnetyczne. Modelka świdruje nas wzrokiem, patrząc nieco z dołu. Jej głowa jest lekko pochylona. Sprawia to, że białka są bardzo wyraźne. Modelka ma prosty nos, kształtne, zaciśnięte usta, trójkątny zarys brody. Jej sylwetka jest szczupła, o wąskich ramionach i biodrach oraz smukłych rękach i nogach. Dziewczęce, jędrne piersi wyraźnie zarysowane, sutki ciemne. Kobieta lewą dłoń opiera na lewym biodrze, prawą opuszcza wzdłuż tułowia. Dłonią dotyka figury.

Gipsowa figura ma biały kolor. Przedstawia proporcjonalnie zbudowanego nagiego mężczyznę. Stoi on na wprost nas, oparty o pionowy walcowaty słupek sięgający mu do prawego biodra. Tego słupka dotyka modelka. Mężczyzna ma lewe biodro wygięte w lewo. Lewą rękę wyciąga przed siebie, prawą opiera o słupek.

Jednoskrzydłowe drzwi mają ozdobne prostokątne zagłębienia. W górnej części przybito białą zasłonę – prawdopodobnie jest za nią szyba.

Fotografia jest nieco pocięta i złuszczone na brzegach.

KONTEKST DZIEŁA

Autorka, Domicèle Tarabildiené, żyła w latach 1912–1985. Była, fotografką, autorką ilustracji książek dla dzieci, rzeźbiarką. W okresie międzywojennym zainteresowała się fotografią, którą później porzuciła na rzecz projektowania graficznego. Stworzone w tamtym czasie prace są jednak niezwykle cenne z dzisiejszej perspektywy.

Artystka wykonała serię autoportretów – pozowała nago lub w kostiumach, niekiedy dodatkowo stosując technikę fotomontażu. Jej spuściznę można uznać za pionierską względem całego, rozwijającego się od lat sześćdziesiątych dwudziestego wieku nurtu fotografii światowej. Te kobiece akty – co ważne tworzone z kobiecej perspektywy, wpisują się w nurt feministyczny.